

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om erhvervsudøvelse på grundlag af autorisation m.v. (Udstedelse og fratagelse af autorisationer m.v.).

Af finansministeren (Henning Dyremose).

(Fremsat 30/10 91. Første behandling 7/11 91. Betænkning 10/12 91).

Der var stillet 41 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Når jeg har bedt om ordet, er det ikke for at åbne en egentlig debat, men vi er fra Socialdemokratiets side – og jeg tror faktisk, at det også gælder de øvrige medlemmer af Erhvervsudvalget – under udvalgsarbejdet blevet lidt usikre med hensyn til, hvilken rækkevidde forslaget har i relation til erhvervsudøvelsen for lønmodtagere, når man fratager autorisation eller nægter at give autorisation.

Derfor skal vi anmode om at få forslaget til fornyet udvalgsbehandling, så vi kan få lejlighed til at drøfte sagen lidt nærmere med finansministeren. Jeg vil i øvrigt gerne takke ministeren, fordi han på forhånd har forsynet udvalget med det skriftlige materiale om spørgsmålet, således at vi har en chance for at gå lidt i dybden. Jeg tror også, det kan medvirke til, at vi kan færdiggøre loven før juleferien, som det har været vores hensigt hele tiden.

Under førstebehandlingen rejste vi det spørgsmål, at man kunne stille krav om, at tilbudsgivere heller ikke må have en betydelig offentlig gæld i forbindelse med licitationer, som holdes af offentlige myndigheder. Denne sag har vi undersøgt lidt nærmere under udvalgsarbejdet. Den hører ikke til i denne sammenhæng. Men vi vil så vende tilbage til sagen isoleret efter nytår, sådan at vi måske også dér kan finde sammen om at gøre noget.

Kim Behnke (FP):

De ændringsforslag, vi har til behandling nu – og det er jo mange, det er hele 41 – har stort set alle det formål at ændre lovparagraffernes formulering vedrørende den gæld til det offentlige, der medfører, at en virksomhed får frataget autorisation, subsidiært den gæld, man maksimalt må have for at få tildelt en autorisation. Herom var formuleringen tidligere i alle paragrafferne følgende: »betydelig forfalden gæld til det offentlige«.

Det ændrer man nu. Nu indskrives man i selve lovteksten de eksempler, der var i bemærkningerne til forslaget, nemlig henholdsvis 100.000 kr. for at få frataget autorisationen og 50.000 kr. for at kunne modtage autorisationen.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er noget, vi finder aldeles kritisabelt, og jeg forstår slet ikke, hvordan man fra Justitsministeriets lovkontor kan anbefale, at man gør det. Det er der flere grunde til.

For det første: I det øjeblik, der står tallet 100.000 kr. i lovparagraffen, er der ingen tvivl om, hvad 100.000 kr. er værd i dag. Men loven virker jo altså også om 10 år, om 20 år og om 50 år. Og ligesom 100.000 kr. unægtelig havde en anden værdi i 1950, end de har i 1991, så vil 100.000 kr. også have en ganske anden værdi i 1999, i år 2010 osv.

Og det betyder faktisk, at når man indregner inflation af større eller mindre grad, når man indregner priser og lønudvikling osv., bliver, som årene går, grænsen for, hvornår manden med den blanke kasket kan lukke virksomheden, stille og roligt udhulet; den vil falde år for år. Og det er vel ikke meningen med en lovgivning om noget så vitalt som det, vi taler om her, nemlig at statsmagten kan fratage erhvervsvirksomheder deres ret til næring, at man har en lovparagraf, der år for år vil medføre en skærpelse.

Derfor vil jeg meget stærkt henstille til finansministeren at forklare Folketinget – det er finansministerens forslag – hvilken juridisk vurdering man lægger til grund for det holdbare i at have et tal, en absolut værdi, stående i en lovparagraf med det resultat, at kravet til, hvornår man kan lukke de pågældende virksomheder, skærpes, som årene går. Det var det første punkt.

Det andet punkt er, at vi, når vi vedtager love i Folketinget, skal være opmærksom på,

[Kim Behnke]

som jeg har nævnt tidligere i dag under behandlingen af et andet forslag, hvordan den pågældende lov kan fortolkes, i det øjeblik sagen bliver indbragt for domstolene. Med den tidligere formulering, nemlig »betydelig forfalden gæld til det offentlige«, var der stadig væk et lillebitte åndehul i den tykke indlandsis. Det ville stadig væk være muligt for en erhvervsdrivende, som måske uretmæssigt får frakendt sin autorisation, inden for en tidsfrist på 4 uger at indbringe spørgsmålet for domstolene, som så skulle foretage en konkret vurdering.

Forestiller vi os en virksomhed med en årlig omsætning på 10, 20 eller 50 mio. kr., som i en kortere periode måske har likviditetsproblemer, og som som følge deraf kommer til at skyldes 100.001 kr., ville dommeren med den tidligere formulering af alle paragrafferne kunne sige: Ja, det er da nok muligt, der skyldes 100.001 kr., men set i sammenhæng med virksomhedens samlede økonomiske formåen osv. finder vi det ikke rimeligt, at autorisationen bliver frataget.

Men den mulighed fratager vi nu dommeren, for nu står der et konkret og præcist tal i selve lovparagraffen, og det vil sige, at dommerens eneste mulighed er at sige: Ja, advokat Pedersen, det kan godt være, at De har indanket spørgsmålet inden for 4-ugers-fristen for domstolene, men da De skylder 100.000 kr. og 25 øre, og da der står 100.000 kr. i lovparagraffen, har jeg som dommer ingen andre muligheder end at fratage Dem Deres autorisation.

Der bliver derfor ikke længere mulighed for at foretage en konkret vurdering af den enkelte virksomhed. Den mulighed bliver frataget ved, at man indskriver et absolut tal i lovparagraffen. Det var mit hovedargument nr. 2.

Dernæst er det rigtigt, som det er blevet nævnt af Socialdemokratiets ordfører, fru Sonja Mikkelsen, at der er opstået ikke uvæsentlig tvivl om selve intentionerne i lovforslaget, idet vi har hørt finansministeren både fra Folketingets talerstol og ved andre lejligheder berette over for den undrende offentlighed, at når f.eks. elektrikerer ikke længere kan få lov til at have sin autoriserede elinstallationsforretning, kan han jo bare søge ansættelse hos en anden elektriker og arbejde dér.

Sådan er det imidlertid ikke for en lang række af de personer, der bliver berørt. Og vi har i et svar til Folketingets Erhvervsudvalg fra fi-

nansministeren på et spørgsmål B fået det klare svar, at når det vedrører advokater, vil advokaten ikke længere kunne praktisere som advokat. Advokaten vil med finansministerens ord i bilaget henvist til en stilling som juridisk medarbejder på et advokatkontor, og der er sandelig forskel på at være juridisk medarbejder på et advokatkontor og så være advokat. Derfor betyder dette, at vi ikke alene fratager vedkommende bestallingen, men at vi også forhindrer vedkommende i nogen sinde at kunne rette sig op økonomisk igen, for der er jo selvfølgelig også en ganske markant forskel i lønniveauet for en juridisk medarbejder på et advokatkontor og en advokat, der kan få lov til at praktisere som sådan.

Men det er jo kun advokater. Hvordan er forholdene for autoriserede ejendomsmæglere? Hvordan er forholdene for en lang række af de personer, som man altså ved hjælp af denne lovgivning kan fratage deres brød? Det har vi ikke fået svar på endnu.

Vi kan kun sige, at vi fra førstebehandlingen og fra første gang, dette forslag så dagens lys, har advaret imod netop disse tendenser, og jeg skal gentage advarslen her i dag: Hvis disse ændringer i teksten og hvis hele denne lovbnke bliver vedtaget, får det vidtrækkende konsekvenser for mange forskellige personer.

Mit fjerde punkt er spørgsmålet om tidsfristen. Som nævnt tidligere er der en tidsfrist på 4 uger. Man har altså 4 uger til at få indgivet en klage og bringe spørgsmålet ind for f.eks. domstolene.

Det forekommer mærkeligt, at hvis f.eks. et pengeinstitut eller en realkreditinstitution er i underdækning i forhold til gældende lovgivning, har de op til 6 måneder til at få bragt deres ting i orden, men her har man en sølle frist på 4 uger. Der er ikke rimelig parallelitet i disse sammenhænge, og det finder vi dybt kritisabelt.

Men jeg håber, finansministeren vil gå op og fortælle Folketinget, hvorfor det er så opportunt, at der står et konkret tal i en lovtekst, og om det ikke er korrekt, at der, som årene går, hvert år vil ske en skærpelse over for skyldnerne.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Hr. Kim Behnkes indlæg bærer jo præg af – og det er jo da ærligt nok – at hr. Kim Behnke

[Finansministeren]

er imod, uanset om vi tog nogle af hans indvendinger til efterretning. Hr. Kim Behnke vil være imod dette lovforslag, uanset om vi står på hovedet eller hopper på tungen, eller hvad vi nu måtte gøre. Vi kan ikke tilfredsstille hr. Kim Behnke i denne sag. Det er da ærlig snak, men jeg synes bare lige, jeg vil gøre den kommentar, at det ikke er korrekt, når hr. Kim Behnke hævder, at der er automatik, hvis der står 100.000 kr. og 25 øre. For det fremgår jo klart af alle ændringsforslagene, at der er tale om beløb »i størrelsesordenen«, og det vil sige, at der stadig væk er et skøn overladt til dommeren.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg takker finansministeren for svaret og skal da bekræfte over for finansministeren, at det er korrekt, at vi er imod den totalitære tanke, der ligger bag forslaget, det er korrekt, og det ændres ikke. Men finansministeren skal heller ikke afgive svar fra Folketingets talerstol med det formål at tilfredsstille undertegnede; det skal så sandelig være af hensyn til de titusinder af borgere, der bliver berørt af denne lovgivning.

I forhold til den tidligere formulering i de mange paragraffer, som hed, at der skulle være tale om »betydelig forfalden gæld til det offentlige«, og hvor man nok i bemærkningerne havde angivet, at det f.eks. var i størrelsesordenen 100.000 kr., er der jo forskel på, om det er en virksomhed, der omsætter for 50.000 kr. om året, eller om det er en virksomhed, der omsætter for 50.000.000 kr. om året. Men en sådan vurdering tillader man ikke længere domstolene at foretage, fordi man med beløbet 100.000 kr. har angivet, at det er dér, grænsen ligger. Der står jo udtrykkeligt, at det er 100.000 kr. og derover, og derfor vil 100.000 kr. og 25 øre også være omfattet af klausulen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og 4, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 5 og 6, § 3, således ændret, ændringsforslag nr. 7 og 8, § 4, således ændret, ændringsforslag nr. 9 og 10, § 5, såle-

des ændret, ændringsforslag nr. 11 og 12, § 6, således ændret, ændringsforslag nr. 13 og 14, § 7, således ændret, ændringsforslag nr. 15-17, § 8, således ændret, ændringsforslag nr. 18 og 19, § 9, således ændret, ændringsforslag nr. 20 og 21, § 10, således ændret, ændringsforslag nr. 22 og 23, § 11, således ændret, ændringsforslag nr. 24-28, § 12, således ændret, ændringsforslag nr. 29 og 30, § 13, således ændret, ændringsforslag nr. 31 og 32, § 14, således ændret, ændringsforslag nr. 33-35, § 15, således ændret, ændringsforslag nr. 36-38, § 16, således ændret, ændringsforslag nr. 39, § 17, således ændret, ændringsforslag nr. 40, § 18, således ændret, ændringsforslag nr. 41, § 19, således ændret, og §§ 20 og 21 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 133:

Forslag til lov om inspektion af konventionelle væbnede styrker i Danmark.

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 27/11 91. Første behandling 4/12 91. Betænkning 12/12 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-5

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.